ANUL I. Nr. 11. Cenzurat, Divizia VI-a. 2 LEI EXEMPLARUL FOCȘANI 25 DECEMBRIE, 1925.

LANCEA

Prin acest semn vom învinge

Deviza noastră: HRISTOS REGELE NAȚIUNEA

ORGANUL Ligei Apărărei Naționale Creștine Regionala „Unirea"

ABONAMENTE:
Pentru orășeni . . . . . pe an 150 Lei
Pentru săteni . . . . . pe an 100 Lei

Jidovii lasă în urma lor un gol înspăimântător, cum ar face trecerea unui stol de lăcuste, sau o molimă de ciumă.
DIDEROT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: STRADA KOGĂLNICEANU, 16

Urăm abonaților și cititorilor sărbători fericite de ziua nașterei Mântuitorului Nostru Isus Hristos. Deasemenea urăm tuturor luptătorilor cauzei mari românești, spor la muncă pentru izbânda neamului.

SĂ SĂRBĂTORIM NAȘTEREA DOMNULUI

„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, întru oameni bunăvoire". (Ev. Luca II,-14).

Ascultați voi făpturi ale pământului!...

De două mii de ani cerul vă repetă această glăsuire.

De două mii de ani sunteți îndemnați să vă opriți, o clipă din mersul sgomotos al unei vieți ce să năruie în întuneric, spre a prinde din sborul ecoului divin cereasca cântare a celor îngerești: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, întru oameni bunăvoire".

Și de această dată glasul corului îngeresc ne-aduce o bunăvestire. — El ne spune: Hristos se naște slăviți-L, Hristos din ceruri — vine — întâmpinați-L, Hristos pe pământ înălțați-vă!

Treziți-vă! Toți cei ce zăceți în nepăsarea necredinții și a neascultării. Alungați din suflete toate îndoielile, faceți ca și în inimile voastre vestirea nașterii Mântuitorului să reverse aceiași veselie binefăcătoare, ca și în inimile păstorilor.

Bucurați-vă: credincioșilor ca și necredincioșilor! Hristos din ceruri vine și se naște în sufletele noastre. El, ca și acum două mii de ani ne aduce acelaș duh de viață; revarsă pe pământ în suflete pace și între oameni bunăvoire. Străbate cărările cele întortochiate ale sufletului și ale simțirii omenești, ca să ne aducă o nouă învățătură, a **dragostei, frăției**, și **iertării**, cu care să ne netezim calea spre a înainte în **bine, adevăr, frumos, moral** și **sfânt.**

Se cuvine — și'n acest an — să-L salutăm în clipa nașterii Sale cu cuvintele îngerești: „Cântați Domnului tot pământul și cu bucurie lăudați-L noroade, că s'a preamărit.

Se cuvine să-L întâmpinăm cu frunțile înseninate, cu duhul milei față de cei lipsiți, cu al înfrânării și smereniI în toate acțiunile noastre; iar cu mâinele împreunate să-I rostim pioasa rugăciune: Nașterea Ta Hristoase, răsărita lumii lumina conștiinții... ca să se închine Ție Soarelui Dreptății și să Te cunoască pre Tine Răsăritul cel de sus. Doamne Slavă Ție!

Se aud pretutindeni afară glasuri argintii. Răsună văzduhul de atâtea cântări. Te deșteaptă la viața ce curge lângă tine, sarmană ființă rătăcitoare pe scoarța pământului românesc; reculege-te din chinurile vieții în care ai înmormântat atâtea visuri frumoase de stăpânire și avere.

In aceste cântece de colindători, ne vin șoaptele vieți de odinioară — ale răposaților moși și strămoși — ce bat cu tărie la poarta sufletelor noastre, ca să ne învie în ele credința apusă și să ne reamintească calvarul poporului românesc de atunci, când urgia altor neamuri se năpusteau asupră-ne, când pusvifore nemiloase hăuiau pe aceste văi, când se credea că pustiirea va stinge cel din urmă strop de viață românească, și când mântuirea nu ne-a putut veni decât, dela candela ce-am aprinso, ca să ne lumineze căile vieții, la iesIea mântuirii lui Isus.

In jurul ieslei Mântuitorului, în frăție cu codrii și cu râurile, suspinau strămoșii cântând în lacrimi și cu vers de foc, la picioarele Lui Isus, imnul deșteptării neamului, dând prin colindători de veste, întregei suflări românești, să-și ceară dreptul de a trăi, în rândul altor popoare.

In iesIea credinții Lui Hristos s'a zămislit scânteia care astăzi strălucește pe mândrele noastre meleaguri. De aci pornește mângăerea, mila și spiritul de jertfă; de aci pleacă oțelit sufletul românului la luptă cu dușmanul; tot de aci se împăștie dascălii, ierarhii și luptătorii, craii nefericitului popor românesc, ducând cu ei aspirațiile naționale din loc în loc și din inimă în inimă.

La iesIea mântuirei întregei omeniri, răsare și poporului românesc — pentru prima dată, — steaua mântuitoare care-i luminează viitorul, îl încredințează de izbândă, și-i arată clar că, „viitor de aur țara noastră are."

O! omule fals... iubitor de țară, al vremurilor noastre de erezii politice și naționale! Desbracă-ți haina falșă a umanitarismului și a internaționalismului șiret și hoț, în care te-a îmbracat literatura plină de venin a vremii noastre fără focul sfânt al dragostei de patrie. Ascultă!... în colindețe grăește acest pământ, care a plămădit ființa noastră ca neam și în care s'a cimentat viața românească de astăzi. El îți ordonă să-ți ei sucul vieții, nu din teoriile bolnave de astăzi și din interesele străinilor ce le susțin, ci din timpurile pline de jertfe și eroism național ale trecutului, din suspinele atâtor milioane de frați, ce zac robiți și așteaptă eliberarea din ghiarele explotatorilor străini, și a celor stăpâniți de pofte materiale, de câștiguri murdare, de desfrâu, de lipsa împlinirei datoriei și a respectului ce datorează sufletului acestui popor blând, răbdător și suferitor de orice rele.

In noaptea în care ne pierdem, acest glas purtător de credinți divine și de nădejdii naționale se va face luminătorul pașilor noștri, ne va deschide o cărăruie, luminată de duhul trecutului, ca să ne ducă la vadul prin care să se scurgă tot sufletul neamului nostru, pentru a putea ieși din încătușarea de moarte în care este prins de politica antinațională ce se face de partide în țara noastră.

Să sărbătorim cu piozitate și cucernicie clipele sfinte ale nașterei Mântuitorului, ce ne-aduc atâtea daruri și comori sufletești. Să ne lăsăm a fi fermecați și transportați de corul îngerilor ca și de glasurile colindătorilor ce s'aud:

Sculați, sculați boeri mari,
Florile d'albe!
Că vă vin colindători
Florile d'albe!
Noaptea pe la cântători
Florile d'albe!
Și nu vă vin nici c'un rău
Florile d'albe!
Ci v'aduc pe Dumnezeu
Florile d'albe!
Să vă mântue de rău
Florile d'albe!
Un Dumnezeu nou născut
Florile d'albe!

In scutece învelit
Florile d'albe!
Sculați voi români plugari!
Florile dalbe!
Că pe cer s'a arătat
Florile d'albe!
Un luceafăr luminat
Florile d'albe!
Inima să întărească
Florile d'albe!
Oamenii să-i înfrățească
Florile d'albe!

Iar noi cei dela L. A. N. C. Focșani, transmițându-vă felicitări de sfintele sărbători:

Vă zicem să trăiți
Intru mulți ani fericiți.
Și ca pomii să rodiți
Și ca ei să îmbătrâniți.

Preot GH. M. POPESCU.

Politică Românească?!

In partea apuseană a României — cuibul vulturilor neînfrânţi în sborul lor din trecut, leagănul lui Avram Iancu — se pregăteşte un mormânt.

Moţilor, care şi-au făcut datoria — în înţelesul cel mai înalt al cuvântului — faţă de Românimea întreagă în trecutul îndepărtat, care — în anul tulbure de după războiul mondial — au svârlit peste Tisa pe bolşevicii unguri, acestor bravi Români şi martiri care s'au cununat cu pământul lor, cu munţii lor prin sângele şi lacrimele vărsate veacuri de-arândul — astăzi în loc de răsplată li se ia unicul izvor de trai — pădurile — dându-se acelora care au fost cei mai aprigi prigonitori ai Moţilor pe timpul Ungurilor.

Moţilor, după pronunţarea comitetului agrar, nu le rămâne altceva de făcut decât să pornească a cerşi — ca cel mai leneş neam din lume. Nu „cântând" a plecat Moţul la ţara „cu cercuri şi ciubară" ci blestemând pe „fraţii lor", care i-au adus la sapă de lemn de dragul unui castel în Spania.

Vor apuca desigur mulţi drumul pribegiei, ca şi fraţii lor din Basarabia năpădită de străini.

Dar să nu credeţi domnilor dela cârmă, că se vor despărţi aşa de uşor de glia lor strămoşească — ca Domniile Voastre — de Ţara românească. Nu!

Ei au legături tainice cu acei codri ameninţaţi să ajungă pe mână jidovească.

Zarea se va înroşi iarăşi — ca la 1848 — culmele dealurilor şi ale munţilor vor răsuna. Umbra lui Avram Iancu va apărea ca o nălucă şi îi va conduce pe drumul sângeros, pe care D-voastră domnilor politiciani l-aţi pregătit.

Şi atunci, sau vor învinge luptând cu dreptatea alături, sau se vor preface într'un negru şi trist mormânt. Unii vor muri cu gura încleştată în ţărâna strămoşească de care nu s'au putut despărţi altcum, iar alţii vor lua toiagul de pribegie lăsând în urma lor pustiu şi jale.

Mai zilele trecute Moţii au fost primiţi de M. S. Regele în audienţă. Ne place a crede şi a spera că bunul nostru rege va şti potoli durerea şi focul din inimile lor, făcând ca legea agrară să fie aplicată omenos dacă nu româneşte.

Şi acum încă o întrebare nu pentru domnii care mai ieri alaltăieri vorbiau şi promiteau atât de mult Moţilor ci pentru acei cari cântau prin poeziile lor, cu atâta duioşie şi revoltă „durerea bietului Român".

Dece sunteţi acuma muţi? Dece o faceţi pe surzii? Nu credeţi că este absolut necesar o politică românească? Nu ştiţi cum se numesc şi ce răsplată se cuvine acelora care calcă legile, pe care tot dânşii le-au făcut, datorită numai greutăţii arginţilor?

Astăzi toţi Românii conştienţi cer într'un singur glas: „să se facă dreptate Moţilor!"

Dacă o veţi face, voi cei dela cârmă veţi putea dormi, după această faptă nobilă, vitală şi dreaptă, liniştiţi. Spiritul străbunilor nu vă va prigoni.

Dar dacă de dragul lui Fischler & comp. veţi sacrifica cel mai curat colţ din Ţara Românească, numele de trădători vi se va încresta pe frunţile voastre şi blestemul poetului vă va urmări şi în mormânt, tulburându-vă somnul de veci.

„Cine neam şi ţară nemernic
va trăda
„Dispreţul şi blestemul să fie
plata sa!

PARVU LEONTIN
STUDENT

UN EVENIMENT ISTORIC

Trei ani puşi pe răbojul vremii de când strigătul de desnădejde a naţiei, concretizat în versurile:

Vă deşteptaţi căci ora a sunat,
Studenţi creştini ne chiamă sfânta ţară
Să-i curăţim pământul în lung şi'n lat,

a chemat la conştiinţă tinerimea universitară entusiasmată, cu dor de patrie şi neam.

Trei ani de când studenţimea din cele patru centre ale ţării, conştientă de menirea ei, a pornit la luptă fără preget de salvare a credinţei, a culturei, a naţiei româneşti ameninţată în însăşi existenţa ei.

Trei ani de când o nouă epocă se deschide în desvoltarea naţiei româneşti: epoca redeşteptărei conştiinţei naţionale în massa poporului, sentinela neclintită a limbei, credinţei, culturei şi obiceiurile unui popor.

Epoca cea mai sănătoasă din decursul veacurilor, căci naţia se afirmă azi cu tărie şi deplină hotărâre, că pe pământul stropit cu sânge din sângele său, singură are dreptul la vieaţă.

Fiind vorba de o luptă de apărare şi a culturei româneşti, ameninţată cu falşificarea de către jidani şi *cultura fiind puterea creatoare a naţionalităţii*, (A. C. Cuza) evident că cei dintâiu chemaţi s'o apere au fost părinţii noştri sufleteşti, profesorii a căror datorie după cum spune veneratul nostru profesor D-l Cuza, nu poate fi decât cultivarea naţionalităţii în interesul adevărului, care e mijlocul şi scopul suprem al culturei ca şi a puterei ei creatoare, care e naţionalitatea. Deci profesorii noştri aveau datoria de a conduce studenţimea pentru a-şi apără viitorul ei, viitorul naţiunei. — Dar să spunem cu durere adevărul, căci pentru el ne jertfim. Cosmopolitismul, umanitarismul şi politica deşanţată au oprit profesorii noştri, de la cea mai elementară datorie, căci: *salus reipublicae, suprema lex est.* Iar veneraţii profesori cari s'au ridicat deasupra acestor consideraţiuni sterile, au marele merit de a se numi cu adevărat părinţii noştrii sufleteşti cu dragoste de neam şi ţară.

Statul chemat să servească interesele superioare ale naţiei, din motive de ordin politic, a căutat şi caută pe căi ilegale să înăbuşe această sublimă operă de naţionalizare a tot ce-i românesc.

Intâmpinând aşa dar, nenumărate greutăţi, epoca redeşteptării conştiinţei naţionale este şi o epocă de martiraj a unei studenţimi, care credem că face cinste de a se numi, românească.

Svârliţi în temniţă de către soldaţii inconştienţi şi slugarnici ai celor ce târăsc ţara şi neamul în prăpastie; înlănţuiţi în dispreţul legilor şi a urmărilor ce decurg fatal din măsurile nesăbuite, urmări strălucit concretizate prin lecţia sublimă a camaradului Corneliu Zelea-Codreanu; martirizaţi pentru strigătul de desnădejde şi de dreptate, înăbuşite sub călcâiul călăilor odioşi vânzători de neam şi de lege, — studenţime cu fruntea senină cu cugetul împăcat şi cu nădejdea întreagă, a luptat şi luptă alături de D-l profesor A. C. Cuza, simbolul neamului, căci din jertfa pilduitoare şi răscolitoare de conştiinţe, va răsări curând cea mai sublimă floare, floarea izbânzii unui neam.

Trei ani de luptă au format o epocă, ziua de 10 Decembrie început al acestei lupte, întruchipând această epocă, este un eveniment istoric în viaţa naţiunei româneşti.

Prin 10 Decembrie furtuna mântuirei noastre a început..

GH. URZICEANU
Student-Iaşi

ÎNAPOI!

Din marele războiu am eşi[...] credinţa în Dumnezeu mult slă[...] cinată.

Lăcomia mare de avuţie, [...] şi lucruri netrebuincioase pe [...] moliile le strică şi furii le [...] ne-a făcut să uităm de cele [...] teşti. Situaţie tristă, extrem [...] îngrijitoare!

După cum o armată nu [...] exista fără disciplină tot asemen[ea] o ţară nu poate să progres[eze] dacă poporul său nu este şi [...] gios.

Religia este temelia omen[irii] dela ea porneşte în viaţa noas[tră] toate cele de folos şi bune.

Ea este izvorul nesecat de [...] nătăţi.

Ea este igiena sufletului.

Dela ea putem căpăta educa[ţia] morală, cea atât de necesară pr[os]perării unei naţiuni.

Deci, iubiţi creştini, fiind [...] vulcanul demoralizării al răului, [nu] vă daţi învinşi lui, ci cu încred[ere] *„înapoi spre credinţa noastră stră[]moşească, credinţa creştinească*[...]

U. SORAN
FOCŞANI

Un han la drumul mare

Aţi simţit desigur fără nici o sforţare că e vorba de România, ţara făgăduinţei. E locul de oploşire a tuturor veneticilor. Peste graniţile semideschise se varsă mereu hârdaele cu murdăria ce formeaza drojdia societăţii simpaticilor noştri vecini. Din când în când vin inspecţiile oficiale pentruca nu cumva din motive de solubritate publică să se i-a vre'o măsură vexatorie pentru nenorociţii care peste noapte — dacă n'au venit cetăţeni gata — vor deveni cetăţeni **rumuni**. *Şi această tristă situaţie se continuă din timpul războiului. Nimeni nu s'a gândit la o mai raţională măsură de conservare naţională, măsură pe care studenţimea creştină a cerut-o guvernului în primele zile ale mişcarilor studenţeşti, singurul care poartă vina stărei nenorocite, lăsându-se influenţat de presa jidănească, de urletele lor de umanitate. Când s'au convins că musafirii aduceau pe buze glasul stins de foame iar în mâini bombe, au luat măsuri, dar cei ce-şi făceau datoria au ajuns după cum s'a văzut pe banca acuzărei (Lt. Morărescu). Singura vină ce-i se putea aduce acestui brav ostaş, era că nu s'a lăsat să fie ucis de bandele bolşevice. Si totuşi procesul spre uimirea generală s'a judecat în loc ca faţă de meritile recunoscute de superiorii lui până la comandantul regiunei, să fie răsplătit încurajând astfel oamenii datoriei de care ducem o mare lipsă.*

In timp ce spiritul de conservare şi apărare naţională cerea o dreaptă judecată celui ce prin intrigi meschine a fost târât pe banca acuzărei, ziarele foştilor indezirabili de eri ce făureau la mucul lumânărei certificatul de cetăţean **rumun** *astăzi reprezentanţi ai opiniei publice; strigau contra armatei şi arătau că dela căpitanul imediat superior lt. şi p[â]nă la generalul comandant şi ch[iar] Ministrul de Războiu sunt cri[mi]nali pentru că au fost părtaş[i la] crimele Lt. Morărescu, dac[ă se] poate numi crimă faptul că-şi [face] datoria către neam şi ţară. [...] o ţară care după părerea lor [...] armata formată din criminali [...] ei sunt liberi să insulte în [mod] grosolan — libertatea scrisului pe[n]tru ei fiind trecută în constit[uţie] — iar noi cei ce arătăm peric[olul] desnaţionalizări treptate şi colo[ni]zărei cu elemente indezirabile [tre]bue să suportăm foarfeca cen[zu]rei sau şi mai dureros caluşu[l la] gură prin suspendarea apari[ţiei].*

Hanul de care vorbeam [mai] sus a început a se înstrăina [...] din pragul lui, inspectorii [sa]nităţii recte, Guernut, Tores, [...] buse — şi acum în urmă al[ţii] ce mirosind că patronul s'a [...] sbârlit s'au întors — controlă[nd] actele vremelnicului stăpân, [...] cred cel puţin gravii inspec[tori].

O singură speranţă mai [...] Generaţia nouă din care şi [...] Morărescu face parte, refuzân[d] demnitate mita şi ştiind să-şi [facă] datoria întreagă şi nu ciopâr[...] — va şti să pună la respect [...] mina ce-a infectat aerul curat [ro]mânesc cu miros de usturoi.

TA[...]

A V I Z

Noulilor curente li[...]
şi amatorilor lor:

A apărut: Meduza, *număr spe[cial]*. De vânzare oriunde: la duduie, la coane, numai *în comerţ nu*.

Cuprinde poezii, proză, critic[ă] *un portret nu prea reuşit. Autor[ul] năr, simpatic, cu unghii superbe* [...]trat cu un deosebit talent grafic.

Cetirea se face oricum. Dela dr[eapta] la stânga, dela stânga la dreapta, [dela] jos în sus, de sus în jos, ba chiar diagonal.

E simbolist! E sublim!

Imigraţia în Palestina şi România

In luna lui August au imigrat în Palestina 3690 în Septembrie a. c., 3600 de judani pe luna Octombrie a. c., numărul imigranţilor jidani, în Palestina, aşa spune o revistă perciu, nată, atinge colosalul număr de 4000!

Trebue să se aibă în vedere că până acum numărul imigranţilor, era şi mai mic. In total dacă se duceau anual, pe pământul făgăduinţei 20 până la 25 mii.

Să facem o paralelă cu situaţia de la noi, mânuind statisticile oficiale, ce le avem la îndemână.

Fără a fi declarat pe faţă ca pământ al făgăduinţei, ţara noastră a fost năpădită, numai dela războiu încoace de o sumedenie de streini de peste hotare. A fost un adevărat puhoiu de la 1918 încoace.

Şi statistica oficială arată numai pe acei veniţi cu paşapoarte, nu socoteşte şi pe cei ce au trecut graniţa fraudulos. Iată cum glăsueşte statistica aceasta: Numai în toamna anului 1918 au intrat 116.600 streini. In 1920 intră 390.330 iar în 1921 ajung la 665.060!.

Urmează anul 1922 cu 418.750 străini şi în primele 6 luni ale anului 1923, până când avem statistica, încă 210.130! Deci un total de peste două milioane. Acum dintre aceştia majoritatea sunt jidani „scuipaţi din măruntaele infecte ale Galiţiei şi ale Ucrainiei".

Şi dela 1923 până acum s'au strecurat alte sute de mii de perciunaţi, adaugându-se puhoiului urduros.

De acest lucru nu pomeneşte, anumita presă, parcă i-ar fi frică. Dar vedem deseori prin presa jidovească informaţii ca acestea: A trecut un tren cu o sută sau două cu emigranţ din Polonia, pentru Palestina, sau Au plecat 10 familii din ţară spre Palestina, pentru ca noi să ne facem iluzii că vom scăpa de ei şi să nu-i băgăm în seamă. Despre valul care ne invadează ţara nici un cuvânt, doar miorlăituri „umanitariste", pentru cei ce au trecut fraudulos Nistrul din raiul bolşevic, ca să fie lăsaţi în ţară. Se petrece însă un fenomen curios şi cu cei ce-şi trâmbiţează plecarea spre „pământul făgăduinţei", căci cei mai mulţi rămân tot în ţară. In loc să ia drumul Palestinei o reazămă în Oltenia, Bucureşti sau Dobrogea. Curând, curând Oltenia şi Dobrog-a vor avea soarta Moldovei, Bucovinei, Maramureşului şi Basarabiei. Capitala e deja cucerită, în Constanţa au pus picior sigur şi acum încep a radia împrejur.

State bătrâne şi solid organizate ca Anglia şi Franţa când au văzut că încep a năvăli streinii la ei, imediat au stăvilit puhoiul. Statele-Unite ale Americei, stat bogat şi cu populaţia mai rară, nu lasă să pătrundă în ţară peste un număr fixat de mai înainte.

Şi aceştia chiar, trebue să prezinte diferite garanţii de moralitate, să arate că nu fug din ţara de origină pentru potlogării. Şi noi ce facem? Nu ne ajung cei moşteniţi dela decedatele împărăţii, mai primim şi pe toţi nechemaţii. Oare România a ajuns un fel de cloacă a Europei, în care se aruncă nespălaţii?!

Când vom lua măsuri?

Să nu fie prea târziu.

GH. MUŞATIN

SE IMPUNE

Să lămurim două chestiuni:

I. Gogoriţa cu care ne înspăimântă jidovii şi jidoviţii în ceeace priveşte *valuta*.

II. Problema asimilării elementului jidovesc.

. . . .

I. Nu rareori ţi se întâmplă, când discuţi problema jidovească, să primeşti răspunsuri ca:

La ce bun atâta sbucium, atâtea scandaluri? *Cu ce profită ţară?* — *Cu o nouă scădere a valutei?*

Nimic de zis! Aşa este! La fiecare simtom de redeşteptare a spiritului naţional corespunde câte o depeciere valutară.

Şi jidanii explică fenomenul. Cum? Străinătatea aflând de pogromurile, de blestemăţiile dela noi a pierdut încrederea şi marii financiari refuză orice „tratări comerciale cu România.

Şi unii *„goimi"* tare îngrijaţi renunţă la orice.

Afacerile sunt afaceri!

Iată însă ce scrie în „Monitorul Industriei" din 15 | 12 | 923 un bun român D-l I. Antonescu, fost pe vremuri *franc-mason, venerabil al unei loji.*

„Valuta, — pentru ţara noastră are un cântec special.

Inarmat cu oarecare *cunoştinţi oculte*, căpătate în fosta mea calitate de venerabil franc-mason, şi cu oarecare revelaţii surprinse la censura poştală, unde am funcţionat după ocupaţie, — voi aborda

...Şi se aşteaptă urcarea leului ?!...

acest punct şi voi ridica puţin *cortina valutară.*

Franc-masoneria vizibilă a fost acaparată de franc-masoneria ocultă financiară.

Depecierea leului a fost *prima armă de asalt* a franc-masoneriei financiare, împotriva României, — în scop de *a o ruina economiceşte* şi apoi de a o subordona intereselor sale.

Intr'adevăr o telegramă venită din America în 1919, — descoperită de mine la cenzură, — conţine următoarele rânduri:

„Băncile noastre din America s'au înţeles cu cele din Europa, să scadă leul la ultima limită.

Iar câştigurile rezultate din diferenţe de valută, vor fi repartizate în aşa fel, în cât importatorii noştri din România nu numai că nu vor pierde, dar li se va acorda o treime din beneficii".

Prin urmare în ţara Românească, o majoritate de importatori operează fraudulos, sub scutul financiar internaţional, pe spinarea bietului popor, care cu lei circumcişi plăteşte scump obiectele importate".

Şi acuma, cortina valutară fiind ridicată,

Români,

nu vă mai rămâne decât o singură cale.

Lupta pe viaţă şi pe moarte.

Să scadă valuta oricât, să pierdem orice dar trebue **să ne câştigăm ţara.**

Stând pe loc hidra jidovească ne va omorâ încetul cu încetul şi dacă e vorba să murim ca molime să murim mai bine vitejeşte în luptă.

II. Cât priveşte chestiunea II asimilări elementului jidovesc este mult mai simplă.

Poporul care de mii de ani nu s'a asimilat cu vreunul din popoarele cu care a venit în contact va face excepţie tocmai acuma şi tocmai la noi.

Desigur că nu.

Dealtminteri iată ce spune publicistul jidov Horia Carp în „Curierul Israelit" din 15 Noembrie 1925.

„Nici noi cei dela Uniunea evreilor Români nu voim înghiţirea evreilor în massele populare române.

Şi noi stăm indisolubili legaţi de evreism, de tradiţia lui, de toate amintirile lui din trecut, de toate nădejdiile lui de viitor".

E o stupiditate dar de a mai pune cineva problema asimulări.

In lupta noastră rămâne dar o singură soluţie **„eliminarea".**

V. CHIRULESCU

PROTEST CETĂŢENESC

Duminecă 15 Noembrie a. c. a avut loc în curtea imobilului depe strada Poşta Veche Nr. 87 din Galaţi, *o întrunire de protestare* a „Ligii Apărării Naţionale Creştine" secţia Covurlui, înpotriva abuzurilor şi ilegalităţilor săvârşite de autorităţile poliţieneşti şi administrative locale, cu prilejul întrunirilor ţinute, de d-l Profesor A. C. Cuza la 31 Octombrie şi 1 Noembrie a. c. în acest oraş şi judeţ.

Au luat cuvântul d. *Nicu Filipide*, preşedintele organizaţiei creştine judeţene *P. Donca Manea* vice-preşedintele acestei organizaţii, avocat *Ibrăileanu* şi cari au expus publicului asistent actele abuzive şi samovolnice a prefecţilor de judeţ şi poliţie, ce au căutat cu orice preţ să înăbuşe glasul aducător de lumină şi adevăr al luptătorului statornic pentru neamul românesc şi legea creştină.

Profund indignaţi de atitudinea autorităţilor conrupte de arginţii lui Iuda, cetăţenii ascultători — după ce li s'a expus şi programul de acţiune al Ligei Apărărei Naţionale Creştine au votat prin aclamaţie următoarea

MOŢIUNE

Cetăţenii oraşului Galaţi răspunzând convocării făcute de Comitetul Ligii Creştine, secţia Covurlui, astăzi 15 Noemb. 1925.

Ascultând cuvântările rostite de fruntaşii acestei organizaţii, cari au arătat abuzurile şi ilegalităţile organelor administrative şi poliţieneşti din localitate, făcute ca să împieoice — fără nici un motiv legal — întrunirile ţinute de d. Profesor A. C. Cuza în zilele de 31 Octombrie şi 1 Noembrie a. c., când au fost convocaţi cetăţenii din Galaţi şi judeţul Covurlui, pentru a li se expune programul «Ligei Apărărei Naţionale Creştine din România.

Făcându-ni-se astăzi din nou cunoscut scopul acestei organizaţii şi mijloacele prin care ea tinde la rezolvarea problemei ovreeşti dela noi.

Aprobăm în totul lupta întreprinsă de vrednicul Român şi om de convingeri A. C. Cuza, căruia i-aducem omagiul şi devotamentul nostru, declarând că-l v o m u r m a fără şovăire întru realizarea sfântului i d e a l naţional.

Totodată înfierăm cu ultima energie atitudinea policianilor din fruntea ad-ţiei locale, care au violat în mod brutal *principiul libertăţii întrunirilor*, prevăzut şi garantat de constituţie, dovedind astfel cea mai ruşinoasă slugărnicie faţă de «poporul ales», din a cărui finanţă trăesc şi se menţin conducătorii tuturor «partidelor», ce-au înlesnit şi dezvoltat invazia puhoiul Jidănesc parazitar peste elementul băştinaş productiv al ţării Româneşti.

Preşedinte, N. Filipide

Vicepreş., P. Donca-Manea

Şapte copii au rămas orfani în Băceştii Romanului datorită vitregiei timpului.

Se apropie sărbătorile, zile de veselie pentru întreaga creştinătate.

E creştinesc de a împărtăşi din veselia D-voastră şi orfanilor din Băceşti.

Ajutoarele se vor trimite pe adresa D-lui Ion Blănariu strada Gărei 20 Focşani.

ACT CONSTITUTIV

al Comitetului Comunal al Ligei Apărării Naționale Creștine din com. Câmpurile-Putna

«In dorința de a da un real «sprijin «Ligei Apărării Naț-«ionale Creștine» contribuind «astfel — ca buni Români — la «punerea Națiunei Românești «în stare de apărare contra tu-«turor pericolelor de care este «amenințată; întrucât jidanii «— cari sunt așezați în mare «număr pe pământul României «Mari — constitue — prin acți-«unea și credința lor dușmă-«noasă și prin naționalitatea «lor dizolvantă — cel mai ma-«re pericol național; *Subsem-«nații* cetățeni români, locui-«tori ai com. Câmpurile-Putna «adunați — azi 13 Septembrie «1925 — în casa D-lui Iorgu «Ionescu comerciant și pro-«prietar tot din această co-«mună — luând cunoștință de «statutele și Regulamentul *L. «A. N. C.* ne-am instituit în co-«mitet Comunal al «Ligei Apă-«rărei Naționale Creștine «dând din tot sufletul — spri-«jinul nostru acțiunei patrioti-«ce întreprinsă de această Ligă.

«Comitetul Comunal are se-«diul în comuna Câmpurile «Putna și se compune din «D-nii: Gheorghe Drobote, pre-«ședinte; D-na Maria J. Ione-«cu, vicepreședinte; D-l Nicu «Grigoraș, Secretar G-l; D-l «C-tin Stoenescu, secretar de «ședință și D-l Ioan Ir. Bordei, «casier; precum și următorii «membri prezenți la constitu-«irea Comitetului cari semnea-«ză mai jos.

«Oficierea serviciului divin, «sfințirea drapelului precum «ș i depunerea jurământului «vor avea loc ulterior într'u-«na din zilele fixate de dele-«gatul Ligei Apărării Națio-«nale Creștine, secția Putna, care va lua parte la solemnitate.

13 Septembrie 1925.

Președinte, Gh. Drobotă
Vicepreș., M. Iorgu Ionescu
Sec. g-l, Nicu Grigoraș
Sec. de șed., C. Stănescu
Casier, Ion Ir. Bordeiu
Urmează semnăturile locuitorilor din Câmpurile.

ȘTIRI DIN ȚARA

Triunghiurile jidănești. — Periș

Un cititor ne anunță că jidanii nu numai că s'au cuibărit pe domeniile coroanei dar că imprimă pe hârtia cu care învelesc untul de Cocioc triunghiurile suprapuse. E obrăznicia specific rasei. Dealtfel există la contencios un proces foarte interesant. Cărțile tipărite cu svastica au fost confiscate la Iași. Reclamanții cari sunt D-nii A. C. Cuza, Dr. Șumuleanu și I. V. Ionescu proprietarul librăriei Românești au strâns o colecție întreagă de creioane, hârtie, sugătoare, bomboane de ciocolată, penițe, diferite fabricate cari poartă pe ele triunghiurile suprapuse în contra cărora nimeni nu a luat nici o măsură. S'a observat chiar la mărcile automobilelor triunghiurile jidănești dar nimeni nu a dus o goană mai mare ca după svastică. Din judecarea procesului vom vedea dacă există o justiție în țara românească.

•••

Fălticeni

La Liceul Mixt „Nicu Ganea" din Fălticeni, în clasa 8-a, unde din numărul de 24 elevi 17 sunt jidani, s'a găsit portretul Majestății sale tăeat în bucăți cu cuțitul și al Majestății sale Regina, mâzgălit cu barbă și mustăți.

D-l Director a cercetat cazul? și cui a raportat? cine crede că sunt autorii acestor fapte? nu crede că sunt jidanii singurii care au educație în această direcție? ori poate crede că faptul nu e atât de grav și trebuie trecut cu vederea; D-l Ministru al Instrucțiunei are cuvântul.

L. A. N. C.

10 Decembrie la Iași

După cum era de așteptat serbarea s'a ținut într'o entuziastă înfrățire studențească impunându-se și de data aceasta studențimea ca o masă organizată și care nu știe să dezerteze dela datorie. Punctul nostru de vedere a dovedit încăodată adevărul de care suntem animați și dreptatea cauzei pentru care luptăm.

Au îndrăznit lașii și poltronii ce răspund la numele de *studenți independenți*, în esență *ultrademocrații fără țară*, să publice un protest și unde (?), în „Adevărul" și „Dimineața" oficiunile sărindarului, cu stupide argumente dar... (aici vine lașitatea), au cerut scuze desmințind în ziare că ei ar fi fost cei ce-au semnat protestul, acestea în urma energicei intervenții din partea studenților creștini.

Și pe această cale le amintim să nu meargă prea departe cu obrăznicia aceasta pentru a nu se repeta gesturile a căror greutate le-au simțit în deajuns la 17 și 18 Decembrie.

Să-și amintească cei vizați că din sudoarea țărei românești trăesc în Cămine și dacă au privirile ațintite peste Nistru le promitem că noi nu întârziem a-i expedia mai ales că ziarele anunță o nouă foamete în raiul bolșevic.

Dar până atunci să nu uite, că în cantine și cămine ca și în Universitate, limba oficială e cea românească și că după sărbători îi vom învăța să fie oameni cu bun simț vorbind românește pe pământul românesc.

Rep.

Informațiuni

Situația militară a unui sold. jidan

Rugăm cetitorii că în urma datelor ce le vom da, să socotească câte zile a stat individul de mai sus în cazarmă.

10 Iunie înșumat

C E N Z U R A T

aflat concediu 30 zile.
6 Iulie înapoiat concediu.
10 Iulie dus 25 zile concediu.
5 August prelungit concediu 27 zile.
1 Septembrie înapoiat.
5 Septembrie lipsă apel din cazarmă.
7 Septembrie întors.
12 Septembrie dus 48 ore învoire.
15 Septembrie înapoeat.
21 Septembrie spital.
1 Octombrie eșit spital și dus 50 zile concediu medical.
19 Noembrie lipsă apel din concediu medical.
22 Noembrie înapoeat din lipsă apel.
27 Noembrie intrat spital Reg. Elisabeta București.

C E N Z U R A T

L. A. N. C.

•••

Citim că senatul Universitar București a pronunțat aspre pedepse unor studenți ce-au luat parte în ultimile manifestări studențești. Aceia ce noi am prevăzut într'un articol din numărul festiv de 10 Decembrie se adeverește. Noi eliminări au fost pronunțate și sigur fără anchetele necesare, anchete ce se fac și criminalilor de rând. Numai studențimea este scoasă de sub scutul oricărei legi și toate pentru a înăbuși glasul de redeșteptare națională ce străbate țara de la un capăt la altul.

Sacrificiile oțelesc sufletele și le pregătesc pentru lupta mare ce trebue să vină.

•••

Un avis

După consfătuirile ultime ale jidanilor, vor să formeze în țară un partid jidănesc. Cu aceasta sigur vor apărea în alegerile comunale — care se vor vedea dacă se mai fac — cu liste aparte.

E un avis dat celor ce nu cred într'o viitoare stăpânire jidănească.

Dar vom reveni la timp.

In zilele sfintelor sărbători [...] diți-vă la nevoile pe care le [...] pină presa noastră român[...] Luptăm din răsputeri pentru [...] devărul să'nvingă minciuna [...] povăduită de jidani pentru a [...] mințile ușoare pe care apoi [...] prade. Suntem strajă neador[...] pe care la fiecare clipă jidanii [...] s'o nimicească.

Strânși în jurul Căminului [...] diți-vă buni creștini la greaua [...] ce-o ducem în apariția acestei [...] și nu credeți prea mult în [...] noastre dacă nu vă îngrijiți [...] ajutați la vreme.

Cei ce primesc ziarul îi rug[...] să ne trimită abonamentul și [...] răspândească printre cunoscuți [...] rele noastre, numai așa putând [...] ne pregătim sufletește pentru [...] nele nostru și al neamului.

Nu neglijați dorința noastră [...] bucuria dușmanilor ce ne pând[...] la fiecare pas.

E vremea să ne gândim pe[...] ziua de mâni care va fi după [...] o pregătim.

E ora să ne ajutați pentru [...] șita cauzei.

Trimiteți abonamentul pe adr[...] Octav Neguț casierul Băncei E[...] nomia.

•••

Cereți la toți depozitarii [...] ziare Calendarul ziarului „L[...] cea" pe anul 1926. E calen[...] rul care nu trebue să lipsea[...] din casa oricărui bun cre[...]

•••

396. — TIPOGRAFIA „ÎNVĂȚĂTORUL ROMAN", FOCȘANI, BULEVARDUL CAROL 46.